

२वार्य a. to be chosen, precious, dear. m.	वाश्. वाशति, वाशते, वाशते, pp. वाशित (q.v.) bleat, low, roar, cry (of birds). C.
वार्यनिलाज्जन a. living on water and air.	वाशयति, वाशते cause to bleat etc.; M. sound
वार्येकस् s. leech (whose home is the water).	loudly. I. वाशते howl, croak, sound
वार्याह् m. rain-cloud.	loudly. अनु & प्रत्यनु low after or in return.
वार्य f. ई belonging to the rainy season.	अभि bleat or bellow at (acc.). प्रति the
वार्यपर्वण a. coming from Vṛṣaparvan, f. ई	same. सम् (also I.) bleak etc. (together).
patron. of Çarmiśṭha.	वाश् or वाश a. roaring.
वार्यिक् f. ई = वार्य or = seq. a.	वाशक & वाशन a. croaking.
वार्यिक a. annual; n. the rainy season.	वाशित n. howling, croaking.
वार्य or वार्य & वार्यि m. patron. names.	वार्यशता f. a cow desiring the bull (also of
वार्यिक् m. patron. of sev. men, also of Kṛṣṇa;	other animals & female, woman i.g.).
N. of Nala's charioteer.	वार्यश् a. howling, croaking.
वाल्मीकि a. (w. मन्त्रास् or चाचस्) cert.	वार्यी f. a pointed knife; p. वाल्मीकि.
hymns of the Rigveda; m. pl. a class of	वार्य a. bleating, bellowing, roaring, sound-
dwarfish Rishis.	ing; f. आ a (lowing) cow.
वालधान n. & वालधि m. a hairy tail.	१वास m. garment, clothes.
*वालपाण्डा f. a string of pearls to bind up	२वास m. staying (esp. over night), abiding
the hair.	in (loc. or —०), abiding-place, house, home,
वालमय a. made of hair, hairy.	state, condition; adj. —० living or dwell-
वालवासस् a. wearing a hairy garment.	ing in.
वालवज्जन n. a fly-flap made of tail-hair.	३वास m. odour, perfume.
वालिन् (having hair or a tail); N. of a	वासःखण्ड n. piece of cloth, rag.
Daitya & a monkey.	वासक् (—०) = १ २ ३वास; n. = seq.
वालुक a. made of sand; f. आ sgl. & pl. sand.	वासगह् & गेह् n. sleeping-room.
वालुकामय, f. ई = prec. adj.	वासतेय a. deserving or giving shelter.
वालुकाम्बिधि m. sea of sand i.e. desert.	१वासन n. garment, dress; box.
वालुकाम्बित् m. the same.	२वासन n. causing to abide, lodging; f. आ
वालुक a. made of bark, n. such a garment.	thought or desire of (loc.); impression
वालुद् m. a kind of bat.	of (—०), notion, idea.
वाल्मीकि a. composed by Vālmiki (v. seq.).	वासनामय a. consisting in ideas or in im-
वाल्मीकि m. N. of an ancient Rishi, the	pressions from (—०); abstr. वासन.
author of the Rāmāyaṇa, etc.	वासनीय a. intelligible only by deep reflection.
वाल्मीय n. favouritiship, tenderness.	वासन्त, f. ई vernal; f. N. of sev. plants.
वाल् (indecl.) surely, just; lays stress on the	वासन्तिक्, f. ई = prec. a.; m. a cert. festival
preceding word.	in spring.
वालचन n. the statement of something as	वासपाद्य m. a tree (serving) as resting place
optional or arbitrary (g.).	(for birds).*
वालदूक् a. talkative, loquacious, abstr. वासन्त	वासभवन n. sleeping-room.
वालशान् a. eager, willing, ready.	वासभूमि f. dwelling-place.
वालशि a. conducting well.	वासय, वासति (वासि), pp. वासित (q.v.) infuse,
वालात् a. dear, favourite; f. आ a king's fa-	perfume, make fragrant. — अधि & अनु
vourite wife of a cert. rank.	= S.
वालात् m. follower, adherent.	वासयष्टि f. pole for a bird to perch on.
	वासयितव् a. to be harboured or lodged.
	*वासयोग m. a kind of perfume.